

Sygn. akt VI GC 89/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 listopada 2018 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	st. sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 28 listopada 2018 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M.

przeciwko (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M. kwotę 356,80 złotych (trzysta pięćdziesiąt sześć złotych osiemdziesiąt groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 29 września 2017 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie oddala powództwo;

III. zasądza od powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M. na rzecz pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 535,15 złotych (pięćset trzydzieści pięć złotych piętnaście groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 89/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 13 października 2017 roku powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 2 319,20 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 29 września 2017 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w wyniku kolizji drogowej uszkodzeniu uległ pojazd marki V. o numerze rejestracyjnym (...) należący do J. Ł.. Poszkodowany zlecił naprawę uszkodzonego pojazdu, a na czas naprawy wynajął pojazd zastępczy. Za usługę najmu tego pojazdu została wystawiona faktura o numerze (...) na kwotę 4 132,80 złotych brutto, a w dniu 07 lipca 2017 roku poszkodowany zawarł z powodem umowę przelewu powyższej wierzytelności.

Pozwany (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. wypłacił tytułem odszkodowania w związku z najmem pojazdu zastępczego kwotę 535,20 złotych.

W niniejszym procesie powód domagał się odszkodowania za najem pojazdu zastępczego ustalonego jako iloczyn 13 dni najmu oraz stawki w kwocie 160 złotych netto (z uwagi na propozycję ubezpieczyciela złożoną poszkodowanemu odnośnie najmu pojazdu zastępczego po tej stawce) i równowartości 50% podatku od towarów i usług.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 08 grudnia 2017 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNc 5829/17 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

Pozwany (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. w sprzeczności od powyższego orzeczenia wniósł o oddalenie powództwa kwestionując legitymację procesową powoda i podnosząc, że powód nie wykazał, iż czynsz najmu został faktycznie uiszczony, a to oznacza, że wierzytelność ta nie istniała w chwili zawarcia umowy przelewu wierzytelności. Nadto, pozwany wskazał, że wypłacił poszkodowanemu kwotę 535,20 złotych (uwzględniając okres 3 dni najmu i stawkę w kwocie 160 złotych netto, a także 50% podatku od towarów i usług) oraz zakwestionował okres najmu pojazdu zastępczego powyżej uznanych przez siebie 3 dni.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 31 marca 2017 roku doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzony został pojazd marki V. o numerze rejestracyjnym (...) należący do J. Ł.. Odpowiedzialność za tę szkodę ponosił kierujący pojazdem ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W..

niesporne

Uszkodzony pojazd marki V. o numerze rejestracyjnym (...) był wykorzystywany przez J. Ł. w prowadzonej przez niego działalności gospodarczej oraz w celach prywatnych. J. Ł. był uprawniony do odliczenia podatku od towarów i usług w wysokości 50%.

J. Ł. został poinformowany o możliwości najmu pojazdu zastępczego za pośrednictwem ubezpieczyciela oraz że w przypadku samodzielnie zorganizowanego najmu pojazdu zastępczego, udokumentowane koszty najmu mogą zostać zweryfikowane do wskazanych tam wysokości stawek, w zależności od klasy pojazdu. Informacja taka została przekazana J. Ł. w dniu 11 kwietnia 2017 roku.

J. Ł. użytkował uszkodzony pojazd oczekując na miejsce w warsztacie naprawczym w G. przy ulicy (...) prowadzonym przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością spółkę komandytową z siedzibą w W.. J. Ł. oddał pojazd do naprawy w umówionym przez strony dniu, tj. w dniu 07 sierpnia 2017 roku.

zeznania świadka J. Ł. – protokół skrócony rozprawy z dnia 11 lipca 2018 roku – k. 64-65 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:01:08-00:22:00), oświadczenie – k. 12 akt, pismo – k. 29-31 akt

W tym samym dniu, tj. w dniu 07 sierpnia 2017 roku, poszkodowany J. Ł. wynajął od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M. pojazd zastępczy marki V. o numerze rejestracyjnym (...). Strony ustaliły cenę za najem tego pojazdu na kwotę 295,20 złotych brutto za każdy dzień w przypadku najmu pojazdu do 14 dni oraz na kwotę 258,30 złotych brutto – w przypadku najmu pojazdu na okres powyżej 14 dni.

umowa najmu wraz z załącznikiem – k. 9-10 akt

W dniu 07 sierpnia 2017 roku poszkodowany J. Ł. zawarł z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M. także umowę cesji wierzytelności z polisy OC sprawcy tytułem pokrycia kosztów wynajmu pojazdu zastępczego w kwocie, jaka wynika ze stawek wskazanych przez wynajmującego, a także okresu trwania najmu, tj. począwszy od dnia podpisania niniejszej umowy do dnia wypłaty odszkodowania w postępowaniu likwidacyjnym o numerze (...) przy szkodzie całkowitej lub do pierwszego dnia, w którym obiektywnie możliwe było odebranie pojazdu z naprawy.

umowa cesji wierzytelności – k. 13 akt

W dniu 29 sierpnia 2017 roku z tytułu najmu pojazdu zastępczego przez okres 16 dób (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M. wystawił poszkodowanemu J. Ł. fakturę o numerze (...) na kwotę 4 132,80 złotych brutto (według stawki w kwocie 210 złotych netto).

faktura – k. 11 akt

(...) spółka akcyjna z siedzibą w W. wypłacił tytułem odszkodowania za najem pojazdu zastępczego kwotę 535,20 złotych za okres 3 dni najmu pojazdu zastępczego przyjmując stawkę najmu w kwocie 160 złotych netto za dobę i 50% podatku od towarów i usług.

decyzja – k. 15 akt

Celowy i ekonomicznie uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego wynajętego na czas naprawy pojazdu uszkodzonego marki V. o numerze rejestracyjnym (...) wynosił 5 dni.

opinia biegłego sądowego P. C. – k. 69-80 akt

Sąd zważył co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych, nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary, tym bardziej, że nie były one kwestionowane w zakresie ich mocy dowodowej przez żadną ze stron. Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach sprawy nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnosiły do sprawy żadnych nowych i istotnych okoliczności.

Ustalając stan faktyczny niniejszej sprawy Sąd oparł się także, uznając je za wiarygodne i spójne, na zeznaniach świadka J. Ł., w szczególności w zakresie, w jakim świadek potwierdził, że otrzymał od ubezpieczyciela informację o możliwości najmu pojazdu zastępczego, co znajduje potwierdzenie w piśmie pozwanego skierowanym do poszkodowanego z dnia 11 kwietnia 2017 roku, a także w oświadczeniu samego poszkodowanego złożonym powodowi przy zawieraniu umowy najmu pojazdu zastępczego (k. 12 akt).

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 11 lipca 2018 roku Sąd oddalił wniosek powoda o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego na okoliczność rynkowości stawki zastosowanej przez powoda na fakturze (ze wskazaniem najniższej i najwyższej stawki w wartości netto i brutto) uwzględniając brak kaucji i opłat dodatkowych. Sąd miał bowiem na uwadze, że w niniejszej sprawie powód domagał się odszkodowania wyliczonego z zastosowaniem stawki w kwocie 160 złotych netto, taką też stawkę przy kalkulacji odszkodowania uwzględnił pozwany, a zatem wysokość stawki za najem pojazdu nie była w niniejszej sprawie okolicznością sporną, a przez to wymagającą ustalenia, w tym za pomocą dowodu z opinii biegłego sądowego.

Istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia kwestii spornej w sprawie, tj. uzasadnionego okresu najmu, miał dowód z opinii biegłego sądowego w zakresie techniki i mechaniki motoryzacyjnej i ruchu drogowego P. C.. W ocenie Sądu opinia biegłego sądowego została sporządzona wedle tezy dowodowej wysnutej przez Sąd, poza tym jest logiczna, zgodna z zasadami doświadczenia życiowego i wskazaniem wiedzy. Komunikatywność jej sformułowań pozwala na zrozumienie wyrażonych w niej ocen i poglądów, a także sposobu dochodzenia do wniosków końcowych. Nie zawiera ona również wewnętrznych sprzeczności i wykluczających się wzajemnie wniosków. Wreszcie, nie była ona kwestionowana przez żadną ze stron procesu, również i Sąd nie znalazł podstaw do podważenia jej wartości i mocy dowodowej, toteż podzielając w całości słuszność zawartych w niej założeń i wniosków Sąd oparł się na niej ustalając, że celowy i ekonomicznie uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego wynajętego na czas naprawy pojazdu uszkodzonego marki V. o numerze rejestracyjnym (...) wynosił w niniejszej sprawie 5 dni.

W ocenie Sądu powództwo było zasadne w części.

W niniejszej sprawie powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 2 319,20 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 29 września 2017 roku do dnia zapłaty, tytułem zapłaty pozostałej kwoty odszkodowania z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego.

Pozwany (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. kwestionował żądanie pozwu w zakresie uzasadnionego okresu najmu, a także legitymacji procesowej powoda.

Posiadanie przez strony legitymacji czynnej i biernej w procesie jest przesłanką zasadniczą, od której istnienia uzależniona jest możliwość uwzględnienia powództwa, a jej brak, zarówno w postaci czynnej, jak i biernej, prowadzi do wydania wyroku oddalającego powództwo. Mając zatem powyższe na względzie zarzut strony pozwanej w przedmiocie braku legitymacji czynnej po stronie strony powodowej należało rozstrzygnąć w pierwszej kolejności, wskazując jednakże, iż zarzut ten nie jest zasadny.

Legitymacja procesowa to uprawnienie do poszukiwania ochrony prawnej w konkretnej sprawie, przy czym literatura przedmiotu rozróżnia legitymację procesową czynną i bierną. Pierwsza z nich dotyczy strony powodowej i oznacza uprawnienie do wszczęcia i prowadzenia procesu, druga zaś dotyczy strony pozwanej i uzasadnia występowanie w procesie w charakterze pozwanego. Legitymacja procesowa jest więc uprawnieniem konkretnego podmiotu (legitymacja czynna) do występowania z konkretnym roszczeniem przeciwko innemu oznaczonemu podmiotowi (legitymacja bierna) wypływające z prawa materialnego.

Z przedłożonych w sprawie dokumentów wynika, że w dniu 07 sierpnia 2017 roku poszkodowany J. Ł. zawarł z powodem umowę cesji wierzytelności z polisy OC sprawcy tytułem pokrycia kosztów wynajmu pojazdu zastępczego w kwocie, jaka wynika ze stawek wskazanych przez wynajmującego, a także okresu trwania najmu, tj. począwszy od dnia podpisania niniejszej umowy do dnia wypłaty odszkodowania w postępowaniu likwidacyjnym o numerze (...) przy szkodzie całkowitej lub do pierwszego dnia, w którym obiektywnie możliwe było odebranie pojazdu z naprawy.

Pozwany podnosił natomiast, że powód nie wykazał, ażeby czynsz najmu został przez poszkodowanego uiszczony, co warunkowało zdaniem pozwanego powstanie wierzytelności będącej przedmiotem przelewu. Brak zaś faktycznego uiszczenia czynszu najmu powodował więc, że wierzytelność ta nie istniała w chwili zawarcia umowy przelewu wierzytelności i nie mogła być przedmiotem cesji.

W ocenie Sądu nie ma wątpliwości, że faktyczne poniesienie kosztów najmu pojazdu zastępczego nie jest warunkiem skutecznego domagania się zwrotu tych kosztów. Stanowisko to jest wynikiem analizy uzasadnienia uchwały Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2011 roku (sygn. akt III CZP 5/11, OSNC 2012/3/28). Wprawdzie Sąd Najwyższy wskazał, że „strata majątkowa powstaje dopiero z chwilą poniesienia kosztów najmu pojazdu zastępczego”, ale nie można z tego wyprowadzić wniosku, że poszkodowany może domagać się zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego tylko, jeżeli faktycznie poniósł te koszty poprzez zapłatę stosownej kwoty. Zauważyć bowiem należy, że przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego było to, czy osobie fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej w ogóle przysługuje refundacja kosztów najmu pojazdu zastępczego. Sąd Najwyższy wskazał, że co do roszczeń o naprawienie szkody powstałej bezpośrednio w pojeździe w orzecznictwie ukształtował się pogląd, iż naprawa uszkodzonego pojazdu nie jest warunkiem wypłaty odszkodowania, bo istotne znaczenie ma fakt powstania szkody, a nie jej naprawienie. Analizując zaś, czy osoba fizyczna nieprowadząca działalności gospodarczej może domagać się zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego Sąd Najwyższy zaznaczył, że poszkodowanemu nie przysługuje roszczenie z tytułu samej utraty możliwości korzystania z uszkodzonego pojazdu, a poszkodowany będzie miał roszczenie, jeżeli w związku z uzyskaniem pojazdu zastępczego w jego majątku powstanie uszczerbek. Poszkodowany musi wykazać, że faktycznie skorzystał z pojazdu zastępczego. Tak więc dochodzenie zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego nie jest uzależnione od faktycznego opłacenia kosztów najmu pojazdu zastępczego, ale od wykazania uszczerbku w majątku w związku z korzystaniem z pojazdu zastępczego. Uszczerbek w majątku w związku z korzystaniem z pojazdu zastępczego powstaje zaś nie tylko w sytuacji opłacenia faktury za najem tego pojazdu, ale także wówczas kiedy jedynie została wystawiona ta faktura, bowiem w tej sytuacji w majątku powstają pasywa. Poszkodowany przedkładając fakturę za

najem pojazdu zastępczego udowadnia, że w jego majątku powstał uszczerbek w związku z korzystaniem z pojazdu zastępczego.

W sytuacji cesji wierzytelności z tytułu najmu pojazdu zastępczego skuteczne dochodzenie zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego przez powoda będącego cesjonariuszem, który wynajął uszkodzonymu pojazd zastępczy, uzależnione jest zatem od wykazania, że uszkodzony wynajął pojazd zastępczy i jest zobowiązany do poniesienia kosztów z tym związanych. Dowodem wynajęcia przez uszkodzonego pojazdu zastępczego i powstania z tego tytułu pasywów w jego majątku jest faktura za najem pojazdu zastępczego. Poniesienie zaś przez uszkodzonego kosztu najmu pojazdu zastępczego nastąpiło poprzez przeniesienie na rzecz powoda wierzytelności przysługującej uszkodzonymu względem pozwanego z tytułu odszkodowania, w zakresie kosztów pojazdu zastępczego. Już bowiem samo powstanie wymagalnej wierzytelności o zapłatę czynszu najmu przysługującego wynajmującemu wobec uszkodzonego powoduje u tego ostatniego powstanie nowych lub zwiększenie się istniejących pasywów. Zwiększenie pasywów lub powstanie nowych jest niczym innym jak poniesieniem straty przez uszkodzonego w rozumieniu art. 361 § 2 k.c. (tak np. Sąd Okręgowy w Bydgoszczy w wyroku z dnia 20 października 2015 roku, sygn. akt VIII Ga 162/15).

Zgodnie z treścią art. 822 § 1 i 4 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Przedmiotem ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest odpowiedzialność ubezpieczającego za szkody wyrządzone osobom trzecim. Jest to więc ubezpieczenie jego odpowiedzialności za wyrządzenie szkody opartej na zasadzie winy lub na zasadzie ryzyka. Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej sięga tak daleko, jak odpowiedzialność cywilna ubezpieczającego, a wysokość świadczeń ubezpieczyciela z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest determinowana wysokością zobowiązań odszkodowawczych ubezpieczającego. W związku z tym odpowiedzialność odszkodowawcza ubezpieczyciela jest taka, do jakiej zobowiązany byłby sprawca szkody, gdyby to od niego powód domagał się naprawienia szkody.

Zgodnie zaś z dyspozycją art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z których szkoda wynikła. W myśl § 2 niniejszego przepisu, naprawienie szkody obejmuje straty, które uszkodzony poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby szkody nie wyrządzone.

Przepis art. 361 § 2 kodeksu cywilnego statuuje zatem zasadę pełnego odszkodowania. Podstawową funkcją odszkodowania jest bowiem kompensacja, co oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku uszkodzonego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może ono jednak przewyższać wysokości faktycznie poniesionej szkody. Jednocześnie naprawieniu podlega jedynie taka szkoda, która pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem wyrządzającym szkodę. Oceny, czy poniesienie określonych kosztów mieści się w ramach szkody i normalnego związku przyczynowego, należy dokonywać na podstawie indywidualnej sytuacji uszkodzonego i konkretnych okoliczności sprawy. Wskazać przy tym należy, że korzystanie z rzeczy nie stanowi samoistnej wartości majątkowej i w każdym przypadku należy badać, czy pozbawienia możliwości korzystania z rzeczy wywołało uszczerbek majątkowy uszkodzonych.

W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, iż w majątku uszkodzonego powstała szkoda majątkowa, której część stanowią koszty zasadnego wynajmu pojazdu zastępczego na czas dokonywanej naprawy pojazdu uszkodzonego w wyniku kolizji z dnia 31 marca 2017 roku. Nie ulega bowiem wątpliwości, iż w sytuacji gdyby do kolizji de facto nie doszło, nie powstałyby dodatkowe koszty związane z najmem pojazdu zastępczego.

Rozstrzygając kwestię zasadnego okresu najmu pojazdu zastępczego Sąd miał na uwadze, że zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie poglądem koszty najmu przez uszkodzonego tzw. samochodu zastępczego obejmować mogą tylko

okres konieczny i niezbędny do naprawy pojazdu (tak Sąd Najwyższy z dnia 05 listopada 2004 roku, sygn. akt II CK 494/03, Biuletyn Sądu Najwyższego 2005/3/11).

Nie powielając argumentacji przytoczonej w powyższej części uzasadnienia, Sąd ustalając uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego oparł się na opinii biegłego sądowego P. C. uznając, że w niniejszej sprawie zasadny był najem pojazdu zastępczego w okresie 5 dni, wobec czego, mając na uwadze, że strony procesu były zgodne co do stawki najmu w kwocie 160 złotych netto oraz co do okoliczności uprawnienia poszkodowanego do odliczenia podatku od towarów i usług w 50%, powodowi (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M. należało się odszkodowanie w kwocie stanowiącej iloczyn uzasadnionego okresu najmu (5 dni) oraz stawki w kwocie 160 złotych netto, czyli kwota 800 złotych netto powiększona o 50% podatku od towarów i usług ($800 \text{ złotych} \times 23\% = 184 \text{ złotych}$: 2 = 92 złotych), a zatem łącznie kwota 892 złotych.

Mając na uwadze, iż w toku postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił kwotę 535,20 złotych tytułem najmu pojazdu zastępczego, przyjęć należało, że pozwany zobowiązany jest do zapłaty jeszcze kwoty 356,80 złotych.

Uwzględniając powyższe, Sąd na podstawie przepisów art. 822 k.c. w zw. z art. 361 k.c. i art. 805 k.c. w zw. z art. 481 k.c. w zw. z art. 482 k.c. orzekł jak w punkcie pierwszym wyroku zasądając od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M. kwotę 356,80 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 29 września 2017 roku do dnia zapłaty.

Uznając zaś dalej idące żądanie pozwu za niezasadne, Sąd oddalił je w punkcie drugim wyroku na podstawie wymienionych wyżej regulacji stosowanych a contrario.

O kosztach procesu Sąd orzekł jak w punkcie trzecim wyroku zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów określoną w art. 100 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c. W niniejszej sprawie powód wygrał sprawę w 15,38%, a pozwany w 84,62%. Koszty poniesione przez powoda wyniosły 1 565,80 złotych (opłata od pozwu – 117 złotych, koszty zastępstwa procesowego – 900 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 złotych oraz wykorzystana zaliczka na poczet kosztów wynagrodzenia biegłego sądowego w kwocie 532,80 złotych). Koszty poniesione przez pozwanego wyniosły 917 złotych (koszty zastępstwa procesowego – 900 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 złotych). Powodowi zatem należy się zwrot kosztów procesu w kwocie 240,82 złotych (15,38% z kwoty 1 565,80 złotych), zaś pozwanemu – w kwocie 775,97 złotych (84,62% z kwoty 917 złotych). Po skompensowaniu obu powyższych kwot powód powinien zwrócić pozwanemu kwotę 535,15 złotych, którą Sąd zasądził na jego rzecz w punkcie trzecim wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 10 grudnia 2018 roku